

Sygn. akt IV KK 371/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. T.**,
skazanego za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 października 2021 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 31 maja 2019 r., sygn. akt VI K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego
kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 maja 2019 r., sygn. akt VI K (...), M. T. został uznany za winnego czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności (pkt X); czynu z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych (pkt XI); czynu z art. 204 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za który wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych (pkt XII). Kary jednostkowe zostały połączone i wymierzono M. T. jako karę łączną karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w

wymiarze 230 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych (pkt XIII). Jednocześnie M. T. został uniewinniony od popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. (pkt IX).

Po rozpoznaniu apelacji m.in. prokuratora i obrońcy M. T., Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 29 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...), częściowo zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do M. T. w ten sposób, że przyjął, iż korzyść majątkowa osiągnięta z przestępstwa przypisanego skazanemu w pkt XI wyroku Sądu I instancji wyniosła 17.000 złotych (pkt I.1.b) i orzekł przepadek równowartości tej korzyści majątkowej (pkt I.2.b.), zamienił w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego skazanemu w pkt XII wyroku Sądu I instancji art. 12 k.k. na art. 12 § 1 k.k. (pkt I.3.), a także podwyższył karę łączną pozbawienia wolności do 4 lat (pkt I.4.), utrzymując zaskarżony wyrok w mocy w pozostałym zakresie (pkt II).

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazał na wadliwość prawomocnego wyroku, a także nieodwracalne skutki związane z jego wykonaniem przed rozpoznaniem kasacji, wyrażające się w wykonaniu nieprawidłowo wymierzonej kary, która, o ile byłaby prawidłowo wymierzona, to byłaby niższa niż okres rzeczywistego pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując wykładni art. 532 § 1 k.p.k. w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Toteż można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje

się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Po zapoznaniu się z zarzutami sformułowanymi w kasacji obrońcy skazanego, ich uzasadnieniem, jak również aktami sprawy M. T., Sąd Najwyższy nie stwierdził podstaw do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego M. T. od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 października 2020 r.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.